

NESTELLEN

Verbeeldingsroute Terneuzen

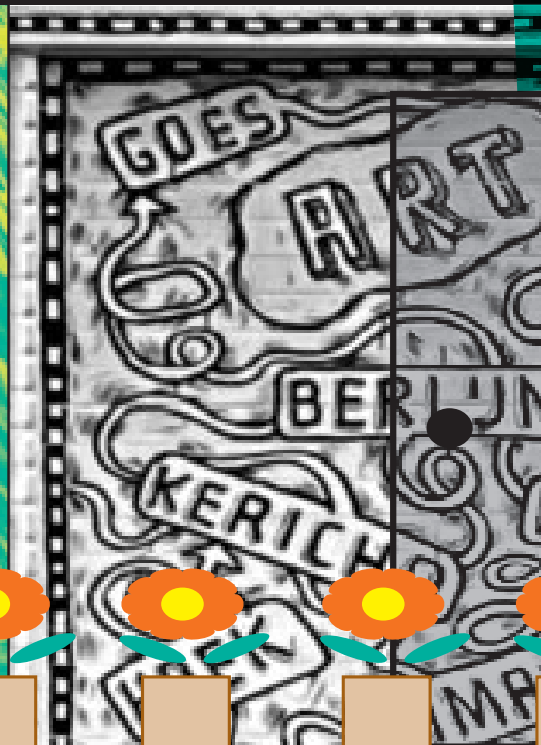
2 juli - 4 september

CATALOGUS

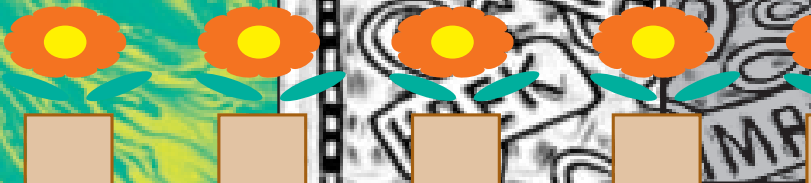
MEESTER

JE

THUIS!

Ton BeELD

NESTELEN

Verbeeldingsroute Terneuzen
2 juli - 4 september

CATALOGUS

NESTELLEN

Voorwoord
Nynke van der Ploeg

Verbeeldingsroute Terneuzen

2 juli tot en met 4 september 2022

'Als je wilt broeden heb je een nest nodig'. Met deze opmerking werd het thema van de Verbeeldingsroute 2022 feitelijk geboren: nestelen. Het past wonderwel en in al zijn betekenissen. De Coronacrisis hield ons een spiegel voor en toonde ons het belang van een warm nest, een thuis, van bescherming. De culturele sector kreeg een dreun en tegelijkertijd werd de waarde van de kunsten meer dan ooit gevoeld. Maar om te creëren moet je ergens in alle rust kunnen nestelen, je eigen plek hebben, je thuis voelen. Kunst en kunstenaars gedijen in een omgeving met broedplaatsen. Dat geldt trouwens niet alleen voor kunstenaars, maar ook voor ondernemers, voor inwoners, voor nieuwkomers. De gemeente Terneuzen heeft het in zich om een goed vestigingsklimaat én een goed kunstenaarsklimaat te faciliteren. Met Toonbeeld als een van die broedplaatsen. En met de Verbeeldingsroute die een levendig kunstenaarsklimaat zichtbaar maakt.

De Dikke van Dale zegt over nestelen: "het bouwen van een nest en het grootbrengen van jongen erin." Vanuit die gedachte bieden we veel nestruimte voor jonge kunstenaars uit de streek. Ze tonen in deze buitenexpositie hun eigen visie op het thema. Nestelen dus!

Traditiegetrouw is het kunstenaarscollectief van Joseph Pannecoucke onze zeer gewaardeerde partner in het geheel. De gemeente Terneuzen zijn we erkentelijk voor de goede samenwerking in de realisatie. Deze 22e editie is te bekijken tot en met zondag 4 september op de Scheldeboulevard in Terneuzen. Geniet ervan!

Nynke van der Ploeg
Directeur bestuurder Toonbeeld

Nestel je thuis!

Waar nestel je je thuis? Waar *voel* je je thuis? Waar bouw je je nest? Waar strijk je neer, waar land je aan? Toevallig of welbewust? Of was je nest er altijd al? Was het een goed nest, een fijn nest, misschien ook wel een mooi nest... Had je het er naar je zin, wilde je er wel blijven, ben je die nestblijver, of ben je die nestvlieder, maar kom je graag terug in je oude nest. Voel je je er beschermd, veilig?

Natuurlijk wil je de beste plek voor je broedsels, een beetje verscholen, maar toch dat ze tot volledige wasdom kunnen komen en dat je ze trots kunt showen, kijk eens hoe mooi, fantastisch geweldig...

De boulevard, de dijk, de verhoging tussen land en water, het water, de Westerschelde. Je kijkt er over uit, het water stroomt, de wolken drijven, de visdiefjes krijsen en suisen en de boten.... Je laat je meevoeren met de stroom en de wind, je gedachten dromen weg, je stelt je van alles voor. Verre windstreken, uitgebreide ontdekkingstocht, belevingen, herinneringen, inspirerende landschappen, gebouwen, ervaringen, ontmoetingen... wat dan ook.

Maar dan ben je plots weer terug, bij de bron, de boulevard, je plek waar je je genesteld had in de zon, maar daar is intussen iets veranderd, terwijl je even niet oplette, je ergens anders in gedachten was...

Jouw boulevard is vol beelden nu, wapperende vlaggen, poëzie... Broednesten; broedsels van kunstenaars, dichters, die ook eerst hebben zitten dromen en geprobeerd hebben die dromen te vangen en vast te leggen, uit de vrije loop van hun verbeeldingskracht...

Hun werken vindt je op de boulevard, maar ook richting Oostkolk achter het brutale stadhuis, via een olifantenpaadje door de groene passage naar de vijver waar de Artist In The World-hubsa uitnodigend ronddobbert met de Koboko Kumozzi Kaginga als poortwachter er bovenop...

Wij zijn er in ieder geval trots op wat er door de kunstenaars, dichters is gemaakt en hopen dat jullie met hun verbeeldingen mee willen dromen.

Arjelen, Emelien & Ramon

NESTELEN

de route

BEELDEN

- 1 ●●nn●●[R&B] | Luchtbrug #10 A met huismus
- 2 Jefgenia Achlamov & Jaap Verseput | Ode aan Laika
- 3 Michelle Dieleman | z.t.
- 4 Lars Senders | 'Lust je me nog?'
- 5 Jaap Verseput | PoMuMoA [Polder Museum of Modern Art] & Vera Verseput | Caspar Fagellaan 10
- 6 Vere Deij | 'Inbetween'
- 7 Marijn Kluijfhout & Marieke van der Perkt | Phoenix nest
- 8 Kevin Caboor | De dromer | zelfportret
- 9 Vincent van Leeuwen | Cadans
- 10 Husstege, Kollau & Roelandse | UN - Flatables
- 11 Bianca Runge | Felled forest
- 12 Hein Verwer | Stapeling z.t. [Natuur, Cultuur, Frituur]
- 13 ●●nn●●[R&B] | Luchtbrug #10 B met huismus
- 14 alBert Van Acker | Veerman
- 15 alBert Van Acker | Mask open-ogen
- 16 Hilde Van de Walle | Lijn getekend
- 17 alBert Van Acker | Wereldpandemie
- 18 Veerle De Smet | Schaa/wolf
- 19 Luk Sponselee | Het Nestende,
als in *niet mijn plek, maar ik pak het toch*
- 20 Monika Dahlberg | Koboko Kumozi Kaginga, Gatekeeper & André Smits (Oostkolk) | Aitw-Hubsa-Air
- 21 Passerelle | Wie imponeert wie & kinderen kinderalelier/speelstad

GEDICHTEN

- Aukje-Tjitske - Water is hier anders dan elders
~ Semper Scribo - Scheldenesteldrang
Eric van Laere - dijk | voorzetsel
Peter Knipmeijer - laat werd ik wakker | wat een nest is
André van der Veeke - TURDUS MERULA | ZAAIHOEVE
Jorien Brugmans - aan de schelde - de schelde
Ingeborg Haalboom - Het episch centrum
- 'Soms zou ik je willen zeggen'

VLAGGEN

- Evelien Oosterling - Arjelen van Dijke - Emelien Dieleman
- Nanda Raemansky - Iris v't Bosch - Magdeleen van Eersel
- Wilma van de Lee - Edwin de Smet - Theo Jordans
- Frank Peters - Peter Verdurmen

NESTEL
JE
TRUIS!

De cijfers tussen [] in de catalogus zijn de plaatsen op de route

NESTELEN

de kunstenaars

Koboko Kumozi Kaginga

Monika Dahlberg | silverhorse@gmail.com
& André Smits | artistintheworld@gmail.com

AITW-Hubsa-Air [20]

AITW-HUBSA-AIR is een unieke verblijfplaats en maakt onderdeel uit van het fotoproject **ARTISTINTHEWORLD (AITW)**.

AITW is een reis door de kunstwereld met als doel zoveel mogelijk kunstenaars in hun ateliers te fotograferen. Het contact tussen de kunstenaars onderling is daarin een belangrijk onderdeel, zij bepalen de route die wordt afgelegd. Via-via naar de volgende bestemming, kunstenaars introduceren hier hun

vrienden en collega's. Op deze manier ontstaat op organische wijze een uniek netwerk.

De HUBSA-AIRS worden op diverse plaatsen in dit wereldwijde netwerk ingericht. De vorm kan per locatie verschillen, het kan een caravan of woonwagen zijn, maar ook een Tiny-house, appartement, hotelkamer of atelier.

De nomadische aspecten van AITW komen samen in AITW-HUBSA-AIR, het zijn shelters, veilige onderkomens in het woeste landschap van de kunst.

Een AITW-HUBSA-AIR is een ruimte die tegelijkertijd woon- en werkplaats is. Een HUBSA-AIR zal altijd in beweging zijn als presentatieplek, hier kunnen kunstenaars voor bepaalde tijd verblijven, experimenteren en exposeren.

HUBSA-AIR staat ook voor GRATIS! Dat is belangrijk in een tijd waarin het grote geld bepaald wat er gebeurt. Op deze manier ontstaat een internationaal instituut dat functioneert als levend kunstwerk, altijd en overal te

volgen, veel updates en live op sociale media.

Er zijn inmiddels drie HUBSA-AIRS ingericht. AITW-HUBSA-AIR#1 staat in DaunTown, Borgholzhausen (DE). AITW-HUBSA-AIR#2 staat in Goes (NL). AITW-HUBSA-AIR#3 in de Verbeke Foundation (Kemzeke BE). AITW-HUBSA-AIR/#4 wordt in de zomer van 2022 geopend in De Bunderkunst ('s Heerarendskerke (NL). Ook Museum Boijmans Rotterdam heeft belangstelling voor een HUBSA in het Hillevliet project in Rotterdam Zuid.

Op AITW-HUBSA-AIR#5/Terneuzen staat de sculptuur **Kuboko Kumozi Kakinga** uit de Gatekeeper serie van Monika Dahlberg.

Monika Dahlberg wil de heersende opvatting in de westerse kunstwereld over Afrikaanse kunstenaars aan de kaak stellen. De opvatting dat zij altijd 'Afrikaanse' dingen maken.

In de hedendaagse wereld waarin we allemaal reizen, is dat gewoon niet realistisch.

Ze stelt dit in haar werk aan de orde, maar dan wel op zo'n manier dat het door het Westen begrepen wordt.

Ze doet dat, door de beelden wit te schilderen en de, voor haar werk kenmerkende, zwarte oren toe te voegen welke een herkenbaar Westers icoon zijn. Ze maakt hiermee een verbinding tussen de 'geheimzinnig' geachte Afrikaanse beeldcultuur en een 'westers' stereotype.

Magie is de kracht die de natuur, de levenden en de gestorven familieleden verbindt. Haar gatekeeper sculpturen, waarin dierlijke maar ook menselijke eigenschappen zichtbaar zijn, maken duidelijk dat we één zijn. Met de geboorte van een nieuwe sculptuur schept ze de mogelijkheid van een ontmoeting met de mystieke kracht, die beschermend afwerend of

destructief kan zijn, en de overlevering van natuurlijke en bovennatuurlijke gebeurtenissen. Het past in haar onderzoek naar het combineren van de 'geheimzinnig' geachte Afrikaanse beeldcultuur met een 'westers' stereotype. Het werk van Monika Dahlberg verzet zich tegen de heersende normen van de 'hoge' cultuur en het westerse dictaat van eenduidigheid en progressie.

Deze gatekeepers die dierlijke maar ook menselijk eigenschappen hebben worden door verschillende kunstinstellingen en musea getoond, onder meer in Omstand (Arnhem), De PaltzBiënnale (Soest), Boijmans van Beuningen (Rotterdam), Galerie Kosmetiksalon (Berlijn), CBK Zuidoost (Bijlmer), Bunder Folliës ('s-Heer Arendskerke) en in 2022 in de beeldentuin van Museum Arnhem.

'Inbetween' 2020-2022 [6]

Vere P. Deij | vpdeij@gmail.com

Nesten vanuit thuis

Je kan in het kunstwerk een landschap erkennen. Het groen en blauw, deopvallende kleuren en de doorschijnendheid van het oppervlak creëren een spannend geheel dat zich verbindt met ons typische Zeeuwse landschap. Het abstracte werk met zijn organische vormen staat tussen de kijker en zijn omgeving wat ruimte laat voor de verbeelding.

[Plexiglas met spray verf, constructie van jong wilgenhout.]

z.t. [3]

Michelle Dieleman | mich.dman20@gmail.com

Assemblage van brons, spiegels en papier

Het thema nestelen roept bij mij de vraag op; waar nestel je je als mens, wat is een thuis? Mijn werk gaat dan ook over deze vraag. Het is enerzijds maatschappelijk kritisch anderzijds een knipoog naar de locatie en wat zich onlangs in mijn eigen leven heeft afgespeeld.

Na mijn opleiding tot beeldhouwer aan de academie van Antwerpen heb ik mij terug genesteld hier in Zeeuws-Vlaanderen waar ik sinds kort docent ben bij Toonbeeld. Daarnaast werk ik mee aan verschillende inspirerende projecten en blijf ik mijzelf altijd uitdagen met nieuwe technieken(zowel ruimtelijk als driedimensionaal).

Felled forest [11]

Bianca Runge | www.biancarunge.nl

Een stem voor de bomen

Kaal staat de stam van de Acariquara op de boulevard van Terneuzen, ontdaan van schors, takken en wortels.

Uitkijkend op grote containerschepen die producten vanuit de hele wereld in -en uitvoeren.

Glaskralen, restanten uit onze consumptiemaatschappij, woekeren als rupsen, torren of bizarre groeisels rondom de gekapte stam.

De stam uit het amazonewoud is omgetoverd tot object wat tegelijk verleid maar ook tot nadenken stemt: op de wereld staat een boom minder om een nest te bouwen, te broeden en uit te vliegen.

Jaarlijks worden overal ter wereld ontelbare bomen gekapt. Als onderdeel van natuurbeheer, verantwoorde houtteelt of voor economisch belang. Zo verdwijnen de longen van de aarde en de plekken waar biodiversiteit zich kan manifesteren.

Op de lange termijn ook voor de mens van levensbelang.

De Acariquara is onderdeel van serie 'Felled Forest' van Bianca Runge waarin ze de bomen een stem geeft. Het gekapte bos is een gelaagde metafoor voor de spanning tussen mens en natuur.

PoMuMoA [Polder Museum of Mod

Jaap Verseput | www.zonnemaire.com

Een museum op de dijk

Eigenlijk bedoeld voor in de polder van Zonnemaire, vlakbij de boerderij waar Jaap woont. Maar nu toch als première, eerst op de boulevard van Terneuzen. Daarin, ook een première, het werk van zijn dochter Vera als eerste exposant.

Caspar Fagellaan 10 [5b]

Vera Verseput | Veraverseput.nl

In de winter van 2017 werd het huis, waar mijn moeder (Karen van Huijstee) is opgegroeid, verkocht. Mijn Oom, (Pieter van Huijstee) heeft mij destijds gevraagd of ik tekeningen wilde maken in en om het huis. De kamers waren ondertussen bijna leeg, maar zaten nog vol met herinneringen.

Terwijl ik met mijn moeder door het lege huis liep, heb ik haar geïnterviewd over het huis waar zij is opgegroeid, de Caspar Fagellaan 10 in Heemstede. Nu ruim vijf jaar later gebruik ik dit materiaal voor deze expositie.

Phoenix nest [7]

Marijn Kluijfhout | kluijfhout.com

& Marieke van der Perk | monotypes.nl

Vuurvogel

In het kader van 'nestelen' hebben we een nest gemaakt voor een Vuurvogel. Gekaapt door kauwtjes uiteraard, daar gaan we vanuit.

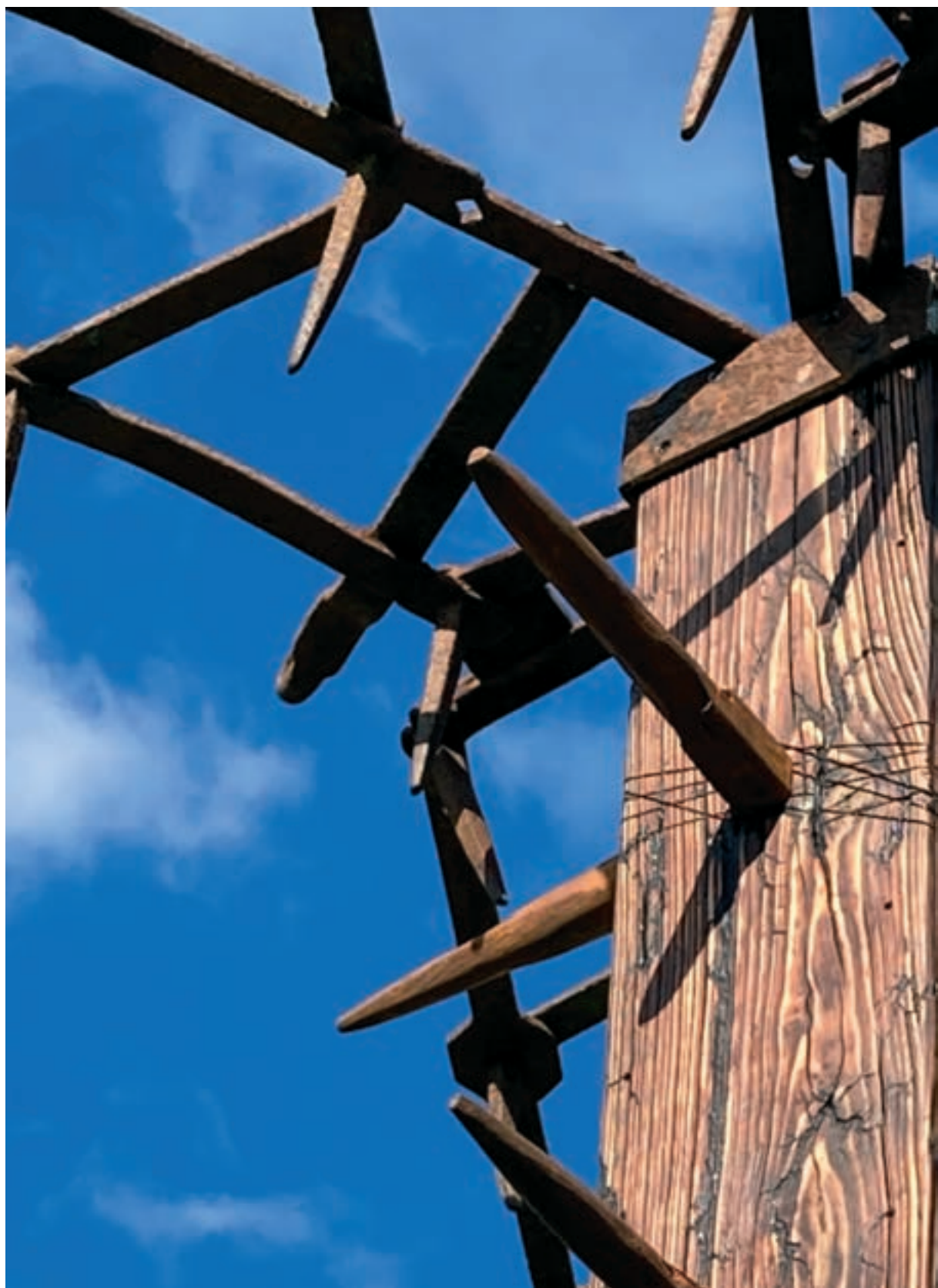
'Phoenix' of 'Vuurvogel' is een verwijzing naar het jezelf opnieuw moeten uitvinden, zoals we dat allemaal eens in de zoveel tijd moeten doen: uit je eigen as verrijzen als het ware. En ik, Marijn, steek graag dingen in de fik.

Uitgangspunten zijn altijd rauwe, gebruikte materialen: hout, geroest metaal, onderdelen van landbouwmachines. Het moet 'geleefd' hebben, en die sporen benadrukken we graag: door bijvoorbeeld stroom door het hout te jagen, wat een soort bliksemstructuur achterlaat. Details die je alleen van dichtbij ziet. Pas op voor de pinnen op ooghoogte..

Daarnaast hopen we natuurlijk dat het nest wordt ingenomen. Door een Phoenix of andere vreemde vogels.

De dromer | zelfportret [8]

Hout, 141 x 141 x 425 cm

Kevin Caboor | caboor.nl

Thuis in Zeeland

Zee en land, gaan hand in hand. Naast elkaar en samen is het Zeeland, mijn thuis. Ik ben een dromer, altijd al geweest. Weg geweest maar teruggekomen, want dit is mijn thuis. Gezocht omdat ik mij anders voelde, alsof ik dacht dat Zeeland niet mijn plek was. Totdat ik begreep dat Zeeland net zoals ik, anders was. Mensen komen hier niet voor niets. Het heeft iets, de rust, de zee, het uitzicht. Het is magisch. Je voelt je thuis, ik ben thuis. Verwonder en kijk anders, zoals je dat als kind ook deed. Daar blijf ik trouw aan en dat maakt mij de ontwerper die ik ben. Een dromer, maar ook een doener. Doen dromen en dromen doen.

Onbevangen zijn als het kind in mijn hoofd.
Geloven in jezelf en weten dat het kan.
Dit kunstwerk is mijn zelfportret,
De Dromer.

De Dromer staat als een toren, zoals
een toren hoort te staan op de boulevard.
Hij valt op want dat is zijn enige taak,
en begroet de schipper vriendelijk
door zijn hoed af te doen.
Hij heet je welkom, ga maar naar
binnen en zet jezelf. Wees één met
de ruimte, het licht en het uitzicht,
dit is jouw moment, voel je thuis,
verwonder en droom.

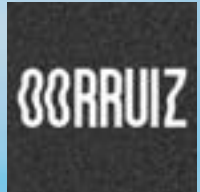

'Lust je me nog?' [4]

Lars Senders | www.oorruiz.be/lust-je-me-nog
| www.hrins.eu

Koester de geluiden

Een vraag gesteld aan drie bewoners uit Terneuzen en één uit Antwerpen – Linkeroever
Lust je ze nog ... mosselen uit de Westerschelde?

Vier antwoorden ... eerlijk ... ongedwongen ... huilend ... wijs ...

Vier antwoorden ... field recordings ... bricolage son(oor ...

Geluiden koesterend aan de oevers van de Schelde, tussen Terneuzen en Antwerpen

Lichtreclame ... QR code ... scan en luister ...

Lust je me nog?

Lars Senders (Oorruiz): bricoleur-son (oor, componist, muzikant en theatermaker.

Werkt(e) samen met o.a.: Muziekvereniging de Clingse Bossen (BE/NL),

Teatro Pachuco (V.S.), Cie Giolisu (BE/IT), Cirkanto (BE), Bad Van Marie (BE),

Bert & Fred (BE), ...

Hij is stichtend lid van Hrins_collectief,

een kunstcollectief dat de grenzen

opzoekt tussen geluidskunst, land-art

en community-art.

In 2020 startte hij Oorruiz, een gezelschap

dat een dialoog creëert tussen kunstzinnige

vorming, (locatie)-theater, sounddesign met

de focus op geluid pur sang.

Cadans [9]

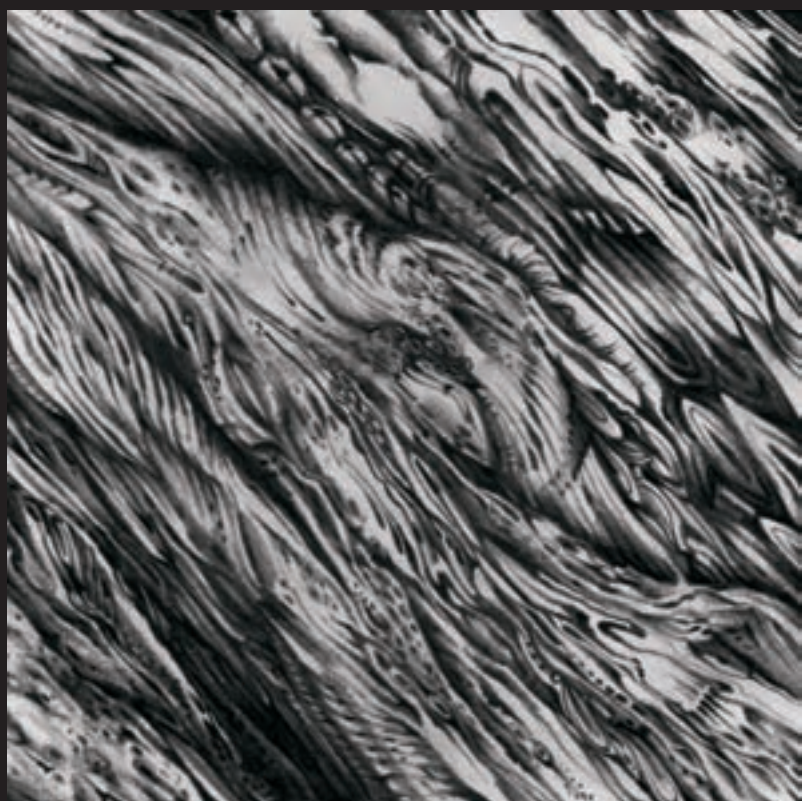
Vincent van Leeuwen | vrouwvanrinus.nl

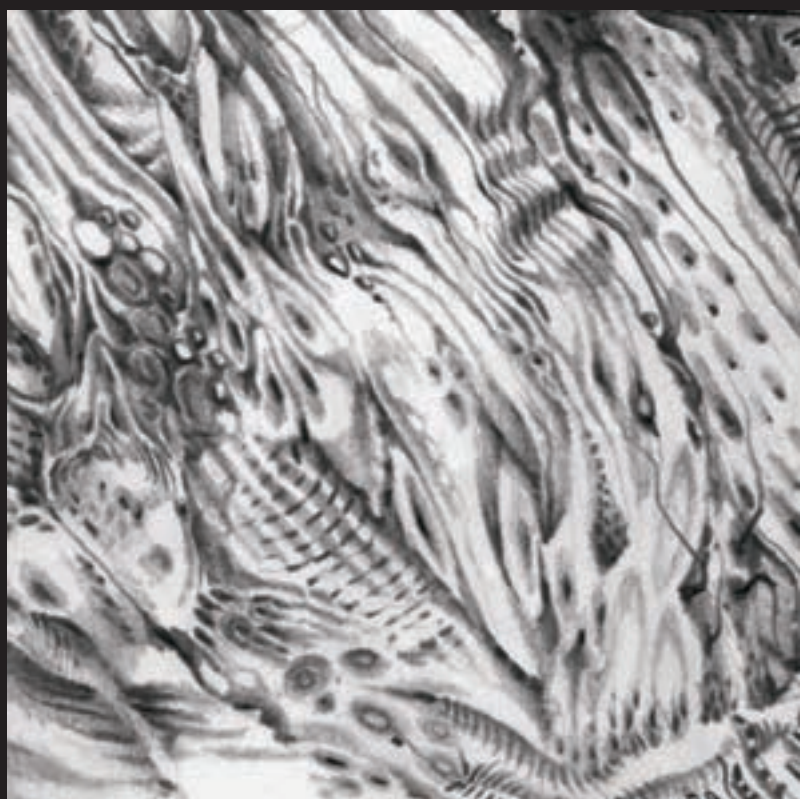
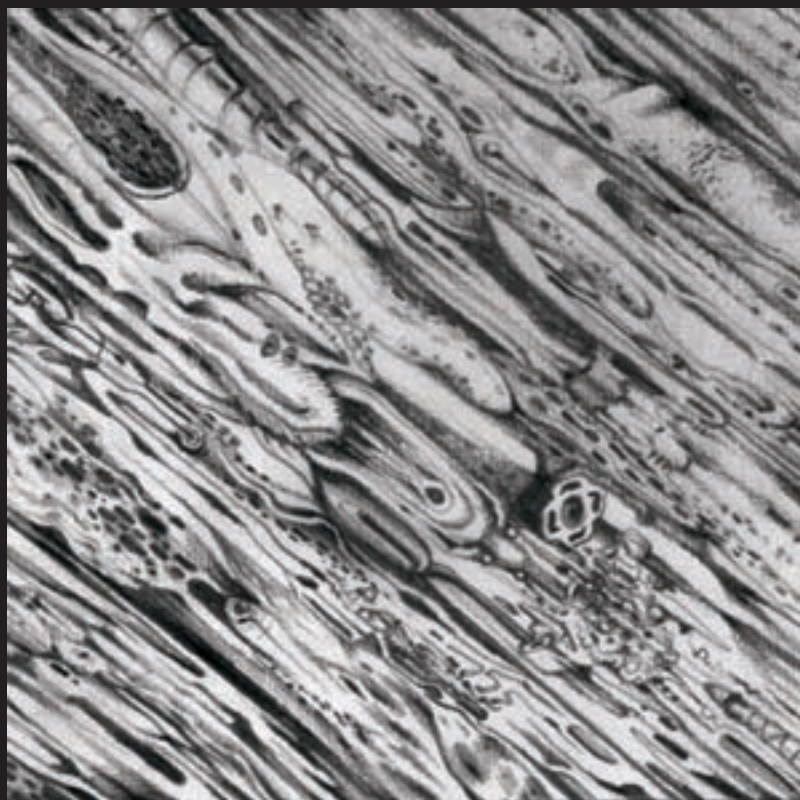
Opgeblazen

Voor dit werk is Vincent in een van zijn recente schetsboekjes gekropen. Op aandringen van Ramon de Nennie is er toen voor gekozen om klein ritmisch werk op te blazen. De originelen zijn niet groter dan 15 x 15 cm en in potlood uitgevoerd. Deze tekeningetjes maakt Vincent om zijn hoofd leeg te maken en even weg te zijn uit de sleur van zijn dagelijks leven. Onbewust tekent hij vormen in een bepaalde cadans tot het vlak vol is. Dit alles zonder zware concepten en illustratieve sturing. Deze kleine intieme prentjes zijn nu opgeblazen en in de publieke ruimte te zien op de zeedijk.

Flatables

[10]

Majke Husstege

Geert Kollau

Servaas Roelandse

| unflatableart@gmail.com

Onder de naam " UNFLATABLES" werken Kollau, Roelandse en Husstege samen in het maken van massief opblaasbare sculpturen.

Het drietal kwam min of meer tegelijkertijd op het idee om iets te doen met opblaasbaar speelgoed. De lucht werd vervangen door gips en ontdaan van het plastic laagje. Onder het felgekleurde speelgoed bleek een schitterende esthetische vorm schuil te gaan. Onbedoeld had de massa-industrie kunst voortgebracht. Het moest alleen nog worden ontdaan van het plastic laagje...

Dit illustreert volgens het trio ook perfect de eenvoud in het spel van een kind. Daar waar je het commerciële plastic laagje verwijderd krijgt de fantasie de ruimte met een oneindige hoeveelheid mogelijkheden.

Stapeling z.t. [Natuur, Cultuur, Frituur] [12]

Hein Verwer | heinverwer@hotmail.com

De een op de ander op de een op de ander naast de een
Op de ander op de een naast de ander op de een met de ander
Op de een naast de ander op de een op de ander op de een
Naast de ander met de een op de ander op de een op de ander

Het Nestende
*als in niet mijn plek,
maar ik pak het toch* [19]

Luk Sponselee

| luksponselee@hotmail.com

Ode aan Laika Ода Лайке [2]

Jefgenia Achlamov & Jaap Verseput | zonnemaire.com

1985-1991 Gorbatsjov is president van de Sowjet Unie. Hij voert verregaande veranderingen door. 'Alles is verrot, het kan zo niet langer,' zei Gorbatsjov tegen collega, Politburolid en toekomstig minister van Buitenlandse Zaken Eduard Sjewardnadze tijdens een boswandeling even buiten Moskou. De nieuwe secretaris-generaal zag zich gesteld voor een onmogelijke opgave. Hij introduceerde de begrippen perestrojka (hervorming) en glasnost (openheid). Het Westen reageerde zeer positief (en triomfantelijk) op deze veranderingen.

Ik ben in die tijd akkerbouwer in het dorp Zonnemaire, Zeeland. Er ontstond uitwisseling met de Sovjet Unie. Het starre afgesloten Rusland opende zich. Er kwam een Rus stage lopen bij ons in Zonnemaire. Zijn naam is Jefgeny Achlamov. Hij woonde 3 maanden bij ons in huis. Hij werkte volledig mee in het akkerbouw bedrijf, we hebben samen gewied, aardappelen geroid, we dronken bier. Jefgeny werd een vriend.

Een jaar later, 1990 bezocht ik Jefgeny in het dorpje Taganrog, in de buurt van Rostov. Vlakbij de grens met Oekraïne. We zagen de vruchtbare aarde en de onmetelijke velden met graan. Het was een leerzame reis, wat wij hier in Nederland grootschalig noemen, is voor Russische begrippen postzegel landbouw.

We verloren elkaar uit het oog, heel soms hadden we telefonisch contact. Totdat ik in 2016 werd gebeld. "Allo Allo, Allo Jaap, this is Jefgeny, I bought a boat. I'am in Drimmelen, Brabant". Ik naar Drimmelen, waar een grote jachthaven blijkt te zijn. Ik schrok enorm van hoe Jefgeny eruit zag. Hij was heel dik geworden en kwam niet van zijn plaats. De enorme boot van Jefgeny was van een ongekennde luxe. Er werden grote glazen wijn geschonken. Jefgeny dronk Hennessy, hij was een oligarch geworden. Er was een hele hofhouding die alles regelde en de glazen vol schonk. Daarna hebben we meer contact gehad. In 2018 ben ik naar zijn zomerhuis in Blanes, Spanje geweest. Ook daar een hofhouding, een advocaat, een chauffeur, een huismeester, en een verpleegster.

Dit kunstwerk is een ode aan de hond Laika, het eerste dier dat in een baan om de aarde werd gebracht. Maar ook een ode aan Jefgeny. Een ode aan de vrede. De hoop dat er opeens een rus of een russin met een wit vlaggetje gaat zwaaien. Dat er vrede is. Een ode aan de verbeelding op deze Verbeeldingsboulevard.

Schaap/wolf [18]

Veerle De Smet | desmetv@hotmail.com

Een bronzen wolfs- en een schaapshoofd kijken elkaar aan. De sculpturen hebben menselijke gelaatsuitdrukkingen. Zowel het schaap als de wolf spelen hetzelfde spel. Is een schaap écht een (arm) schaap of manipuleert het zijn omgeving door zijn gespeelde onmacht? Terwijl de wolf - gekend om het ego - staat voor een roofdier die zijn heerschappij uit, kan de wolf evenwel onzeker zijn, maar als een poppenkastfiguur speelt hij zijn spel listig. Zo treedt hij graag heroïek en ongrijpbaar naar buiten ter bevestiging van zijn ego.

Het kleine duosculptuur speelt met de verstoring van het beeld: hoe we niet vanuit onze eigen kracht reageren, maar eerder alluderen op het verwachtingspatroon van de ander. De installatie uit de dynamiek tussen macht en onmacht en de rol die de mens dagdagelijks speelt en daardoor zijn authentiek vermogen afgeeft.

Hilde Van Canneyt

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

Lijngetekend [16]

Hilde Van de Walle | hildevandewalle.be

De figuur twijfelt of hij verankerd is op de top van een rots, blijft staan of zich laat optillen naar hogere sferen met zijn vliegschroeven in de hand. Getooid met zijn blauwe helm kijkt hij afwachtend en dromend voor zich uit.

“De beelden van Hilde Van de Walle staan nederig en verstild, gepoot in de omgeving. Niettegenstaande de serene uitdrukking representeren de gestalten een sterk aanwezigheidsgehalte.

De kenmerkende houding van de sculpturen, meestal op een minimaal steunvlak rustend, creëert een verrassende spanning tussen actie en rust, het net niet opstarten van een reële beweging.

Essentieel bij de beelden van Hilde Van de Walle is de poëzie van een ontmoeting en de reflectie die deze ontmoeting opwekt of nalaat. Het niet tastbare in een beeltenis weergeven blijft haar passionele zoektocht.”

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

Mask open-ogen [15]

alBert Van Acker | bert.art53@gmail.com

Beeldhouwen betekent voor Bert een onthaasting voor de globalisering en de over-gereguleerde architectuur, zowel op gebied van stedenbouw, wetgevingen, en normen.

Beeldhouwen brengt harmonie en evenwicht in zijn leven. De beelden van alBert worden vooral geïnspireerd door de steen zelf, de materie bepaalt het beeld.

De bronzen beelden zijn uiting van gevoelens waar de klei letterlijk uit zijn handen vloeit en zo de expressie van het moment zelf weergeeft.

Beelden in het Glas vormen sinds 2016 een nieuwe uitdaging. Door de nauwe samenwerking met het team Berengo uit Murano-Venetië is er een extra genre in zijn collectie ontstaan. Ondertussen maakt hij ook miniatuurtjes in zilverklei.

De kunstwerken worden ook thuis tentoongesteld in de prachtige beeldentuin, de passie van zijn echtgenote en Muze Anne.

Veerman [14]

alBert Van Acker

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

Wereldpandemie [17]

alBert Van Acker

kunstenarscollectief Joseph Pannecoucke

Aukje-Tjitske ~ Semper Scribo

Aukje-Tjitske (1984) schrijft gedichten en verhalen. Ze is een van de zes dichters van Dichtersgilde Terneuzen. Semper Scribo betekent Altijd schrijf ik, waarmee ze wil aangeven hoezeer schrijven deel uitmaakt van haar identiteit. Meer informatie vind je op haar website semperscribo.com.

- Water is hier anders dan elders p 76
- Scheldenesteldrang p 76

Eric van Laere

Ik ben van hier. Opgegroeid in Westdorpe en na een tussenstop in Amsterdam teruggekeerd naar het Zeeuws Vlaamse polderland waar ik liefde voor taal en literatuur heb proberen slijten aan een jong publiek. Schrijven doe ik puur voor het plezier.

Poëzie is een deur naar een andere werkelijkheid: je moet hem wel zelf openmaken.

Dichtbij huis verhalen en gedichten 2017

De zon gaat vrolijk onder gedichten 2020

Een Zebra in Retranchement verzen over dieren 2021

- dijk p 77
- voorzetsel p 85

Ingeborg Haalboom (Hulst, 1976)

woont en werkt in Terneuzen. Omstreeks 1999 is ze begonnen met dichten. De natuur en vergankelijkheid vormen een grote inspiratiebron voor haar gedichten.

Ook een diepgaande belangstelling voor de mens is een terugkerend thema.

Gedichten van haar zijn geplaatst in diverse bladen en bundels, zoals het Gezeefde Gedicht, Schoon Schip, SLA-avier, Weirdo's, Prado, Vers op Zondag en de Maerlant

Poëzieprijs. Begin 2021 won ze de derde prijs bij de gedichtenwedstrijd Gorssels Goed.

- Het episch centrum p 82
- Soms zou ik je willen zeggen p 83

André van der Veeke (Rotterdam, 1947)

Publiceerde in Hollands Maandblad, Poëziekrant, Ballustrada etc. Ook in talloze verzamelbundels. Bracht tien poëziebundels uit: o.a. Het sacrament van de sneeuw (1992), Reizigers voor alle richtingen (2004), Moerasbeest Verdriet (2005), Blauw als ijs (2010), Rotterdam vertrekt (2012) en Het schuimspoor van het onbereikbare (2021).

Verder hoofdredacteur van het literaire tijdschrift Ballustrada. In het verleden medewerker van de Slib-reeks en van Zeeuws Tijdschrift en auteur bij Wolters-Noordhoff. Twee keer genomineerd voor de Zeeuwse Boekenprijs, een keer voor de Culturele Prijs van Terneuzen. Sinds kort stadsdichter te Terneuzen (één van de zes).

- ZAAIHOEVE p 80

- TURDUS MERULA p 81

Jorien Brugmans

Is beeldend kunstenaar / dichter Roosendaal 1948 "ik schilder in woorden en schrijf in beelden"

Jorien bracht drie dichtbundels uit in eigen beheer: "kleine leegte" 2007, "grenzen" 2009 en "over vloed" 2011. Ook publiceerde zij in diverse fotoboeken en bloemlezingen én op een "sprekende gevel" in Middelburg. Haar ode aan Jan Lonink, oud-burgemeester van Terneuzen, hangt op een gevel in de binnenstad. In 2009 ontving zij de Rabobank Poëzieprijs ZVL voor het gedicht "loskomen". Jorien werkt nu aan haar vierde bundel, "thuis". www.jorienbrugmans.nl

- de schelde p 77

- aan de schelde p 84

Peter Knipmeijer (1970)

Debuteerde in 2010 met *Tweelingsterren* (Uitgeverij De Contrabas), gevolgd door *Listeria* (2012), *Opgelapt Schilderwerk* (2013), *Typisch Sicilië* (2018, Uitgeverij Vliedorp) en *Ma1/4ox* (Uitgeverij Cru, 2020). In 2011 werd hij tweede bij de Turing Nationale Gedichtenwedstrijd, de twee jaar erna haalde hij de top 20. Hiernaast publiceerde hij in diverse kranten, tijdschriften en bloemlezingen en stond hij op behoorlijk wat podia, waaronder de finale van het NK Poetryslam en het Huis van de Poëzie. Als lichte dichter werkte hij mee aan diverse uitvoeringen van LichteGedichtenDag in o.a. De Kleine Komedie.

- laat werd ik wakker p 78

- wat een nest is p 79

Scherven hier zijn dan elders
 water is hier anders, geen kavel
 ook al is hier anders, dan elders

land vormt water vormt mij vormt later

Alfred H. Kees - 2010 - 2011

Scheldensbedding

Is metel met water met
 het kavel, de kavel
 niet kavel is metel

Is metel met water met
 Is water alleen kavel
 niet kavel is metel

Is water alleen kavel
 met op kavel de
 kavel is metel

van de kavel is
 kavel is metel
 Is water alleen kavel
 kavel is metel

Is water alleen kavel
 met op kavel de
 kavel is metel

Is water alleen kavel
 met op kavel de
 kavel is metel

Is water alleen kavel
 met op kavel de
 kavel is metel

Alfred H. Kees - 2010 - 2011

het goede van een dijk is
dat er geen eind aan lijkt te komen
de mens zet in op zekerheid
daarachter wordt de polder
vol geplant met jonge bomen
die geworteld in de trage klei
garant staan voor de nieuwe tijd

daar ligt genesteld aan de voet
een dorp in het groen verscholen
dat voor ramp en tegenspoed
een vorm van bescherming zoekt
bij kerk, café en korenmolen
en in de ronddraaiende wieden
belofte ziet van overvloed

eric van laere

de schelde

heeft een nest gemaakt voor
hongerige schepen. woelig water
dat voorraad overeind houdt.

- zo veel monden om te voeden -
wereldwijd lessen containers
de dorst naar overvloed,
komen havens om in niet
te stuiten stromen van
vermeend gemis. deze brede
rivier vist kwistig uit een
onbeperkte zee aan luxe,
besmet haar eigen bed met
weelde uit verafgelegen streken.

onder de trieste vlag van
schimmige luilekkerlanden
ontbreekt het spoor naar
bevuiling van het eigen nest.

jorlen brugmans, 2022

laat werd ik wakker
mijn hand worstelde
tegen de dagstroop in, stram
een wekker uitzuchtend

de middag bewoog
als een zoeklicht
door de kamer, tikte
hier en daar en haperend
lege kommen, vaat,
halve gedichten aan

Peter Knipmeijer

wat een nest is
weet je pas als je eruit gevallen bent
onhandig fladderend de boel
verkennend

niet omdat
je nooit gevlogen hebt
wel omdat
er nu geen ouder roept

elk pluizig veertje
kan je laatste zijn

nauwelijks klaar
voor zoveel kaalheid

Peter Knipmeijer

ZAAIHOEVE

Het hoge ruisen van populieren
mengt zich met vers zonlicht
-ochtendlicht-

Er loopt een oprijlaan
van de trage wolken
naar deze vervallen boerderij

In de wildgroei naast de scheve
afrastering gaan deuren open
en andere voorgoed dicht

Op een vermolmde bank
wachten de laatste pachters
Of is alles hier schaduw?

Kerkzang komt van vogels:
gejubel over opstanding
en nestelen in de dood

André van der Veeke, april 2022

TURDUS MERULA

Schuwe zanger uit de bossen
naar de stad uitgeweken
Componist geworden
Merel begint al onder de morgen
met zijn opus oneindig
Gaat door tot onder
de avondschemering

Ieder slaperig of vermoeid
hart herkent de glasheldere
glijvlucht van tonen
Van tak tot tak, van nok
naar nergens - de trillers
voeren als een bochtige pad
terug naar bos en schaduw

André van der Veeke, april 2022

Het episch centrum

Ik neem een plukje weg
bezie je in het licht
waarmee je samenvalt

je nestelt je diep
kruipt genegen
tegen het moment aan

pluisjes dwarrelen
de gedachten
waaruit
zachte nachten zijn ontstaan

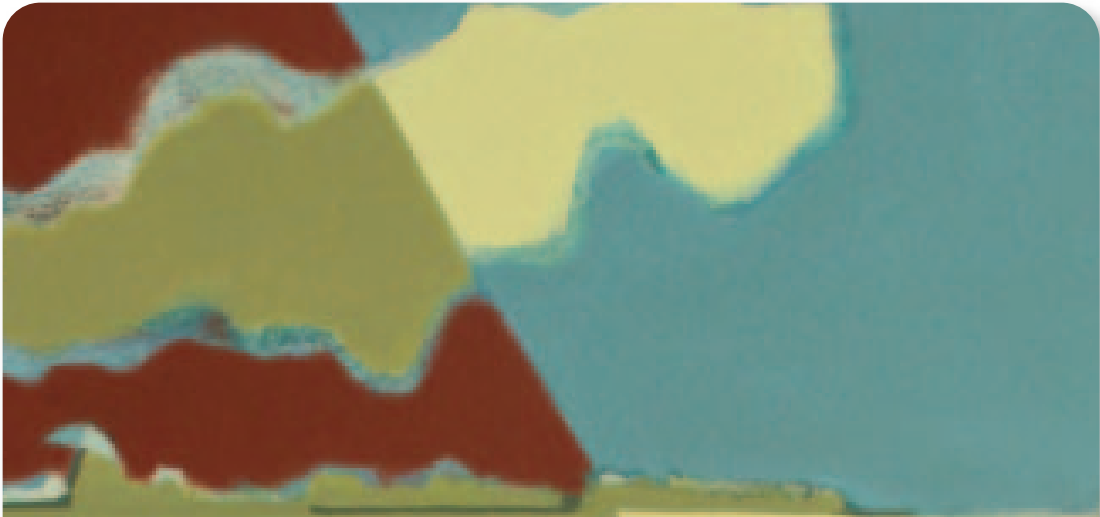
Ingeborg Haalboom

'soms zou ik je willen zeggen
wat het hart niet uit kan leggen

geluk is een golf
in het beeld wat beweegt

Ingeborg Haalboom

aan de schelde

ik nestel me in gras om
beeld op beeld te bouwen.
de hoge dijk biedt steun aan
horizon, een kader waarop
ik blindelings vertrouwen kan;
die strakke groene lijnen vormen
mijn houvast. waar ik ook kijk
heeft zomer postgevat in geel
en groen, tegen azuurblauwe
gordijnen. het knettert van de
kleur. in grote lijnen schets
ik dit maritiem gebeuren waarin
geen ruimte is voor monochroom.
in dit vertrouwde schildersnest
houd ik mijn kwasten niet in toom.
primair stromen de kleuren
over de randen van de dijk.
en kijk, geen tint kan tippen aan
dit hongerige waterrijk dat ik
dag in dag uit vanuit een veilig
onderkomen observeren mag.

jorien brugmans, 2022

voorzetsel

wanneer
onzichtbaar
ongstrelend
mooi kan zijn

en wat
onhoorbaar is
wordt omgezet
in jubelende
klanken

wanneer
ongrijpbaar
vaste vorm
aanneemt

wordt
onvoorstelbaar
dan misschien
de nieuwe
werkelijkheid?

eric van laere

Wie imponeert wie ? [21]

Textiel, viltwerk in 3 D

Evelien Oosterling | modevakevelien@gmail.com

De vliegende casanova uit Australië, de Prieelvogel:

Heeft gevoel voor architectuur en tuinontwerp - bouwt een prieel met podium
- werkt met perspectief en optische illusie om zelf groter te lijken - verzamelt voorwerpen in 1 kleur, verft ze ook zelf met bessensap - toont op zijn podium zijn voorwerpen 1 voor 1 aan de vrouwen

De link naar menselijk gedrag is snel gelegd.

NESTELEN

in de Passerelle

Werk van kinderateliers
& Terneuzen Speelstad

Emelien Dieleman

[|e.dieleman@toonbeeld.nl](mailto:e.dieleman@toonbeeld.nl)

Stadhuis Terneuzen

Openingstijden:

maandag t/m donderdag

8:30-16:30 u.

vrijdag 8:30-18:00 u.

NESTELN

Vlaggen uit de Hoogtij serie, Groede

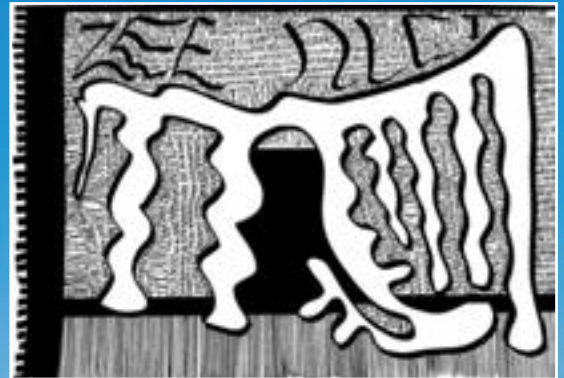
Nanda Raemansky | raemansky@hotmail.com

Arjelen van Dijke | arjelienvd@gmail.com

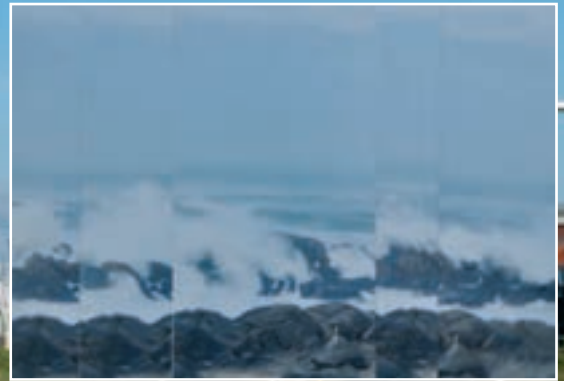
Peter Verdurmen | pverdurmen@zeelandnet.nl

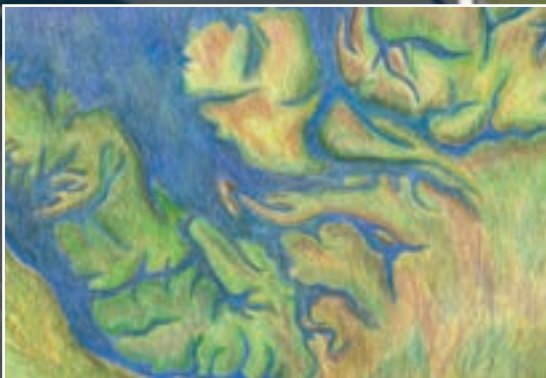
Iris v't Bosch | ivantbosch@icloud.com

Edwin de Smet | edesart@zeelandnet.nl

Emelien Dieleman | info@emelien.com

Magdeleen van Eersel | info@magdeleen.com

Theo Jordans | theojordans@hotmail.com

NESTELLEN

Colofon / Met dank aan

Verbeeldingsroute

Coördinatie ToonBeeld:

Nynke van der Ploeg, Arjelen van Dijke,
Emelien Dieleman, Ramon de Nennie

Realisatie:

Team ToonBeeld in samenwerking met de kunstenaars
Technisch team Oostkolk en boulevard (met grote dank voor
hun meedenken en noeste arbeid in zon en regen:
Hein Verwer, Willem Wesdorp, Cor de Lange, Jaap Verseput
Gemeente Terneuzen: Angelo Martens, Carlos Wauters en Willem Verstraeten
Kunstenaarscollectief Joseph Pannecoucke
Wielemaker transport

Catalogus

Redactie:

Arjelen van Dijke, Emelien Dieleman, Ramon de Nennie

Teksten: de kunstenaars & ToonBeeld

Fotografie: Wilmar Wullems [vp, 1,5,8,10,11, 14,17-19, 23-31,
36-38, 40-43, 54,55, 62-71,88, 91] & de kunstenaars

Vormgeving & productie: decreet

Met dank aan:

de werkgroepen die met de 21 voorgaande edities
het nest voor Verbeeldingsroute 2022 hebben klaargemaakt.
Gemeente Terneuzen | Waterschap Scheldestromen | Provincie Zeeland
Angelo Martens, Carlos Wauters, Walter van Damme, Wout den Doelder,
Samantha Strooband, Bram Stoffels, Ineke de Maaijer, Iny den Engelsman,
Restaurant Westbeer & Foodjutters, de stadhuisrestaurantie
Distributiepunten catalogus, en uiteraard de verbeelders en dichters
+ Kinderen van kinderateliers en Terneuzen Speelstad.

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming overgenomen worden

© 2022 bij ToonBeeld en de kunstenaars

medemogelijk gemaakt door:

A photograph of a bird's nest, constructed from a dense and intricate arrangement of dry twigs and grasses. The nest is positioned on top of a book, which is open to a page with some text, including the words 'WOL' and 'Meij'. The entire scene is bathed in a soft, warm light, likely from a lamp, creating a cozy and intimate atmosphere. The text 'NEST RUIMTE' is prominently displayed in the center of the nest in a bold, orange, cracked font.

**NEST
RUIMTE**

NESTELEN

Verbeeldingsroute Terneuzen
2 juli - 4 september

TOONBEELD KULT

www.toonbeeld.nl

